

KAF

⁸¹ **Canım senin kurtarışın için bayılmakta;**

Senin sözüne umut bağladım.

Beden için nefes almak nasıl önemli ise, insanın canı için de yaşam veren söze bağlanması o denli önemlidir.

Mezmurcunun zorlu bir dönemden geçtiğini anlıyoruz; zorluklardan, acılardan kurtulmayı diliyor. Canın kurtuluş özlemi ile acı çekerken, Tanrı'ya olan güveninde bir sarsılmamış olduğunu görüyoruz. Çünkü umut ile dua ediyor.

Ayet bayılacak gibi olmaktan söz edince, bir an için bir şeylerin tükendiğini düşünebiliriz. Ancak böyle zor bir zamanda mezmurcu umuttan bahsediyor.

Gücünüzün tükendiğini, yapacak bir şeylerin kalmadığını, artık sona geldiğinizi düşündüğünüz anda, dünyada bilinen anlamda bir yardım veya destek kalmadığı bir zamanda, görünen hiç bir umudun kalmadığı bir zamanda bile halen bir umut olduğunu görüyoruz: Tanrı'nın Sözü...

Bu umut bize '*artık ölümün olmadığı; yas, ağlayış ve ıstırapın olmadığı*' yeni bir yaratılışın mümkün olduğunu söylemektedir (Vahiy 21:3-4). Bedenim tükenseydi bile, dünyada güvendiğim her şeyi kayıp etseydim bile, bu, "*son*" olmayacaktı. Çünkü Tanrı Sözü'ndeki bu umut bize '*Mesih'in ölümden dirilmesiyle birlikte yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa*' sahip olduğumuzu söylemektedir. Bu umut bize '*sıkıştırılmış olsaydık ezilmeyeceğimizi, çaresiz olmadığımızı; kovalansaydık terk edilmeyeceğimizi, yıkılsaydık bile yok olmayacağımızı*' söylemektedir (II.Korintliler 4:8-9)

Mezmurcu burada son nefesini vermiş olsaydı; son sözü '*kurtuluş*' olacaktı. Çünkü "*Kurtarışın için tükeniyorum*" diyor. Her şey tükendiği anda bile Tanrı'nın kurtarışına bakmak, Tanrısal Söz'le ve Tanrısal umutla korunan bir imanı düşündürüyor.

Yaşam boyu pek çok konuda yardım, destek, teselli ve kurtuluşa ihtiyaç duyarız. Ancak bu dua yaşamın son dakikası ile yüzleşirken, Mesih'teki sonsuz kurtuluşun en temel ihtiyaç olduğunu hatırlatmaktadır.

Böyle zaferli bir iman için en son ne zaman dua ettiniz? Böyle zaferli bir iman, mezmurcunun buradaki tutkusuyla hiç dilediniz mi?

Dua: İçim tükeniyor senin kurtarışını özlerken, senin sözüne umut bağladım ben...

(II.Korintliler 4:16, Mezmur 73:26, İşaya 40:29-31)

(Efesliler 2:1-6)

⁸² **"Ne zaman bana teselli vereceksin" diye söylemekten**

Sözün için gözlerim sönüyor.

Tanrı'nın Sözü'nü özleyen birinin yakarışı, dış dünyaya ve kendi isteklerine odaklanmış olan

kimseleri bir anda durdurup düşündürmek istiyor sanki...

Ölmek üzereyken teselli beklemek, sadece sonsuz yaşama iman eden biri için mümkündür. Açıkçası buradaki sesleniş, Mesih'in çarmıhta son ana kadar Tanrı Sözü'ne odaklanması ile örtüştüğü için, burada konuşan kişiyi Mesih, bu mesajı da *"sona kadar dayanın"* şeklinde okumamız yerinde olacaktır (Romalılar 8:37, I.Yuhanna 4:4; 5:4, Yuhanna 16:33 ... *Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim*).

Tanrı Sözü'nü bu denli özlemek ve Tanrı'ya *"sözün için ölüyorum, vaadini şimdi gerçekleştir"* diyebilmek, çoğu insanın dünya görüşünden uzak bir durumdur. Tanrı'yı beklemekte sabırlı, Tanrı Sözü'nün dünyada nasıl çalıştığını görmek için heyecanlı, Tanrı Sözü ile bu denli meşgul olmak için de Tanrı'ya karşı sevgi, hayranlık ve umut dolu bir kişi karşımızda duruyor.

Her konuda Tanrı'nın mutlaka bizim düşündüğümüzden daha uygun bir zamanı vardır. Bazı şeyler için beklememiz gerekir. Ancak olmasını beklediğiniz bazı şeyler için Tanrı bazen sizin sabrınızı deniyor olabilir. Tanrı'nın öğretim yöntemleri ile dünyanın dersane sistemi örtüşmeyebilir. Ancak imanlı kimseler olarak bizler, Tanrı'nın insan anlayışının ötesinde olan yargılarını ahmakça bir merakla sorgulamaksızın saygıyla (*imanla*) kabul ediyoruz. Ve O'na olan hayranlığımızla (*sevgimizle ve korkumuzla*) vaatlerin gerçekleşeceği zamanı umut ile bekliyoruz.

Ancak böyle bir bekleyiş içinde olmak, bizlerin pasif bir şekilde bekleyen kimseler olduğumuz anlamına gelmez. Tanrı'ya *"Ne zaman bana teselli vereceksin"* diye sormak bir anlamda kolaydır. Ancak Tanrı bize *"sen hangi görevlerini tam doğrulukla yaptın ki, benden yeni şeyler bekliyorsun?"* deseydi, ne cevap verebilirdik?

Bir bekleme içine girdiğinizde günahla nasıl mücadele ediyorsunuz, günaha tolerans gösterdiğiniz alanlar nelerdir diye kendinizi kontrol etmeniz gerekmez mi? Yaşantınızda şikâyet ettiğiniz şeyleri göz önünde bulundurup ruhsal disiplinlerinizi gözden geçirmeniz gerekmez mi?

Dua ile Tanrı'nın önüne gelip dileklerinizi sıralamadan önce, olmanız gereken kişi hakkında da düşünmek, ruhsal disiplinleriniz arasında yer almış olmalıdır.

Dua: Gözümün feri sönüyor söz verdiklerini beklemekten, "Ne zaman avutacaksın beni?" diye soruyorum...

(Mezmur 73:26; 84:2)

(Yaşamda en güçlü ve yoğun bir şekilde istek duyduğunuz şey ne oldu ya da ne olmuştur?)

(II.Korintliler 4:8-10 krş. 4:16-18 krş. Vahiy 21:3-4)

(Filipililer 1:21, II.Timoteos 4:6-8 krş. II.Korintliler 12:9-10)

⁸³ **Çünkü duman içindeki tulum gibi oldum;**

Yine de senin kanunlarını unutmuyorum.

Şarap tulumu duman içinde kalırsa ne olur? Kurumaya ve dolayısı ile çatlamaya başlar. *'Kararmış, çatlamak üzere ve buruşmuş bir tulum'* benzetmesi, mezmurcunun ruhsal kuraklık hissettiğini düşündürüyor. Diğer yandan kurumuş ve solmuş bir tulum, günden

güne harap olan bedeni de tanımlayan bir ifade olabilir.

Mezmurcu gerek ruhsal olarak kurak bir dönemden geçmesi, gerekse yaşlılık ya da hastalık sebebiyle bedensel olarak yetersizlik içinde bulunması durumunda, Tanrı Sözü içindeki bazı vaatlerin gerçekleşeceğini göremeyeceğini de düşünüyor olabilir.

Ancak içinde yaşadığı kurak dönemde bile bir umudu yaşamaya devam ediyor. RAB'bin kanunlarını halen unutmuyor. Yaşadığı baskı ve kuraklık döneminde, kendi yetersizliğinden dolayı acı çekse de, halen RAB'bin kanunlarına bakmaya devam ediyor. Bir şekilde içinde bulunduğu ve bundan memnun olmadığı belli olan günler yaşarken, bu durumu Tanrı'dan vazgeçmek için bir sebep olarak görmüyor.

Belki düşmanlardan kurtuluş diliyor ve özgürlük (şifa, esenlik) içindeki günleri özlüyor, belki en yakınlarının ihanetine uğradığı için çaresizlik içinde, belki yaşlılık veya bedensel bir rahatsızlık dolayısı ile ailesi için veya Tanrı halkı için yapmayı planladığı şeylerin artık çok uzakta kaldığını görüyor. Ama sonuç ne olursa olsun Tanrı'nın kanunlarından vazgeçmiyor.

Bu yakarış bize şu gösteriyor: en zor durumlarda bile Kutsal Yazılar'a bakabilmek ve bunlar Tanrı'dan olduğu için Sözü bırakmamak gerekir; ve bu Yazılar Tanrı'nın gerçeği olduğu için bunları her durumda sevmeye devam etmek gerekir; dünya tam tersini söylese de gerçeği gerçek olduğu için sevmeye devam etmek gerekir (16, krş. 23, 51, 61, 161, 176);

Tanrı Sözü'den sizin aldığınız en önemli ders nedir? Siz bu dersi dünya dünya ile paylaşacak mısınız?

Dua: Dumandan kararmış tuluma döndüm, yine de unutmuyorum kurallarını...

(Mezmur 22:15, Matta 27:50)

(Elçilerin İşleri 2:23 krş. Markos 15:34, Memzur 22:1)

(Elçilerin İşleri 2:23 krş. Yuhanna 19:28, Memzur 22:15, 69:21)

(Elçilerin İşleri 2:23 krş. Luka 23:46, Memzur 31:5)

(Elçilerin İşleri 2:23 krş. I.Petrus 2:23)

⁸⁴ **Kulunun günleri ne kadardır?**

Bana zulmedenlere ne zaman hükmedeceksin?

(Bana zulmedenleri ne zaman yargılayacaksın?)

Mezmurcu bu yaşamın kısıtlılığına baktığına, adaletin yerine geldiğini görmek için sabırsızlanıyor. Günahın, haksızlıkların ve özellikle kendisine yapılan kötülüklerin altında ezildiği düşünüyor.

Böyle sıkıntılı günlerden geçerken, çözüm için kendi aklına ya da kendi bilgeliğine güvenmiyor ama yardım için adil olan Tanrı'nın eline bakıyor. Yardımı insanda değil Tanrı'da arıyor.

Mezmurcu da hepimiz gibi acı çekmekten kaçmak istiyor. Yardım için Tanrı'ya güveniyor ve yardım için Tanrı'yı çağırıyor.

Belki de yaşadığı sıkıntılar altında ömrünün kısaldığını düşünüyor ya da düşmanların kötülüklerine bakarak çok fazla yaşayabileceğini zannetmiyor. Yaşam için Tanrı'dan destek bekliyor. Eğer Tanrı, düşmanlara müdahale ederse rahat ve daha uzun yaşayabilir ve sıkıntılardan kurtulmuş olarak güvenlikte (esenlikte) yaşayabilir.

Diğer yandan Tanrı'dan dilediği yaşam ve kurtuluş lütfü, Tanrı'nın halkına yönelik koruma, kurtuluş, kutsama ve diğer bereketlerin ilanına sebep olacaktır.

Benzer bir yakarışı diğer bir Mezmur'da da görmekteyiz:

102:11 Günlerim akşam uzayan gölge gibi yitmekte,
Ot gibi sararmaktayım.
12 Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya RAB,
Ünün kuşaklar boyu sürer.
13 Kalkıp Siyon'a sevecenlik göstereceksin,
Çünkü onu kayırmanın zamanıdır, beklenen zaman geldi.

Bu ayetlerde de sanki mezmurcu *"RAB, bana hemen yardım etmezsen mezara gitmem yakındır; diriliş ve yaşam için şimdi yardım etmenin zamanıdır; düşmanlardan önce sen gel"* diye dua etmektedir.

Tanrı halkı sıkıntılarda, baskılarda, acılı ve zor zamanlarda Tanrı'ya ne kadar derin bir şekilde ihtiyacı olduğunu gördüğü için, Tanrı'yı hemen yardıma çağıracaktır.

Mezmurcunun burada bir ağlayış tapınması yaptığını görüyoruz. Mezmurcu savaşı kazanmış ve zaferini ilan eden biri olsaydı, onun *"RAB iyidir, sevgisi sonsuzdur, sadakati kuşaklar boyu sürer"* diyen övgüsünü anlayabilirdik. Ya da mezmurcu hayvanların çiftte yavrulediği zaman ya da tarlanın beklentilerden daha yüksek bir ürün verdiği zamandaki sevinç, övgü ve şükran sözleri şaşırtıcı olmayacaktı.

Mezmurcu burada yaşadığı haksızlıkların ve mağduriyetin üzerine Tanrı'yı çağırıyor; ve acılarında bile Tanrı'yı Adaletin RABbi olarak yüceltiyor.

Hiç şüphe yok ki, Tanrı da uygun zamanda kendi halkına adaleti ve merhametiyle yardım edecektir (Mezmur 9:12, Luka 18:7-8, II.Selanikliler 1:6-8).

Böyle *ağlayış tapınması* sizin tecrübelerinizde nasıl bir yer tutuyor?

Dua: Daha ne kadar bekleyecek kulun? Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri?
(Mezmur 7:6, Vahiy 6:10-11; 15:3-4)

⁸⁴ ...Bana zulmedenlere ne zaman hükmedeceksin?

⁸⁵ **Senin yasana uygun olmayan gururlular**

Benim için çukurlar kazdılar.

Tanrı güneşini ve yağmurunu hem iyilerin hem de kötülerin üzerine lütfettiği gibi, yerin bütün uçlarına bir tanıklık olsun diye Yasası'nı, Sözü'nü göndermiş ve bütün uluslara ışık

olsun diye Mesih'i ilan etmiştir.

Ancak gururlu insanlar tövbe edip RAB'be dönmek yerine Tanrı halkına kötülük yapmaya çalışmaktan geri durmuyorlar. Mezmurcu masum insanlara yapılan haksızlık karşısında "RAB, bu kimselerin yaptıkları Yasa'na uygun değil" diyerek şikayetini RAB'be kaldırmaktadır.

Mezmurcu her ağlayış ve sıkıntının teselli bulduğu zamanı özlüyor, Tanrı'nın, halkını kurtaracağı vaatlerine bakarak yardım diliyor.

Böyle gururlu kimseler neden kötülük yapmayı seviyorlar? Çünkü Tanrı'nın Yasası'nı önemsemiyorlar veya Tanrı'nın Sözleri'ni küçümsüyorlar. Dolayısı ile böyle gururlu kimseler Yasa'nın, Adaletin, Merhametin, Kurtuluşun Tanrısı'nı küçümsemiş oluyorlar.

Çukur açıp da kapamamak başkasına ve malına zarar vereceğinden zaten Yasa'ya aykırıdır (krş. Çıkış 21:33-34). Burada bilinçli olarak birine zarar verme amacı olduğu (Yeremya 18:22) açıktır. Mezmurcu bu duayı yaparken, şartların değişmesini, yani kötülerin yargılanmasını umut ediyor. Çünkü 'çukur' deyince mezmurcunun aklına Tanrı'nın yargısı gelmektedir (Mezmun 55:23; 57:6).

Yine bu duada doğru kişi olan mezmurcu önünde çukur görmüş olsa da, Tanrı'nın Yasası'nın ve Tanrı'nın yargısının adil olduğuna güvenen bir tutumla, kendi içinde bulunduğu şartların biraz ötesine bakarak, "Tanrım, Yasa'na uygun olmayan gururlular için adaletini" göster diyerek umutla dua ediyor.

Öyleyse zor zamanlarda bile Tanrı halkına düşen şey, Tanrı'nın Sözü'ne göre devam etmek (87) ve Tanrı Sözü'ne umutla bakarak yaşamaktır (88).

Dua: Çukur kazdılar benim için yasana uymayan küstahlar...
(Mezmun 36:11; 17:8)

⁸⁶ **Bütün emirlerin sadıktır;
Bana haksız yere zulmediyorlar,
Bana yardım et.**

Tanrı'nın emirlerine, sözlerine, tanıklığına dikkat eden bir kişinin Tanrı'ya dair tanıklığı, bu ayette "emirleri sadık olan Tanrı" şeklindedir. Bu kişinin *iman açıklaması*, Tanrı'nın sözlerinde ve eylemlerinde "sadık" olduğu şeklindedir.

80. ayette yüreğinin kusursuz itaati için dua eden mezmurcu, ayıp ve utançtan uzak bir yaşam diliyordu. 84-85 ayetlerinde bu gayretine rağmen yaralanmış ve acı çekmiş olduğunu okuyoruz.

Ancak mezmurcu dünyanın kötülüğü karşısında izlenecek yolun adil hükümlere (75) bakmak olduğunu düşünüyor. Böylece sadık emirleri izleyerek kötülerin uğrayacağı utanca (78) tanıklık etmektedir. Diğer bir açıdan bakarsak, mezmurcu düşmanların haksız yere kötülük yapmaları karşısında sadık olan Tanrı'yı çağırıyor; sıkıntıda Tanrı'yı kurtuluşun

RABbi olarak arıyor (krş. Çıkış 3:7, 9).

Bu ayette inanan kişinin Tanrı'ya güveni belli olurken, düşmanlar karşısında bile Tanrı'nın sözlerinin (emirlerinin) zaferli olacağına dair bir güven belirgindir.

Bu süreçte mezmurcunun dünyanın haksızlığı ve kötülüğü karşısında kim olduğunu ve kime ait olduğunu unutmadığına dikkat edin: mezmurcu bu yaklaşımı ile *"Tanrı sadıktır, Tanrı'nın emirleri sadıktır; öyleyse ben de sözlerimle ve eylemlerimle bu Tanrı'ya ve emirlerine sadık kalacağım; kötüler yargılanacaklar –utanacaklar (78)"* şeklinde bir tanıklık vermektedir.

Siz haksızlığa uğrayıp acı çektiğiniz bir zamanda, Tanrı'nın sadık olduğunu hatırlıyor musunuz?

Kederli ve sıkıntılı zamanlarda bile Kutsal Kitap'ın Tanrısı'nın sözleri ve işleriyle sadık olduğunun *tanıklığını* verebiliyor musunuz?

Sizin zor zamanlardaki *iman açıklamanız* Tanrı'nın sadakatini müjdeliyor mu?

Tanrı emirlerinde sadık olduğuna göre, antlaşmasına ve vaatlerine de sadık kalacaktır (II.Timoteos 2:13). Öyleyse Kutsal Kitap'ın Tanrısı, antlaşmasında (sözünde) açıkladıklarına göre tam mükemmel kurtuluş için gerekli olan şeyleri de sağlayacaktır.

Dua: Bütün buyrukların güveniliridir; haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana...
(Mezmur 25:3, Romalılar 7:12, Yuhanna 15:25)
(Matta 5:43-48, Romalılar 13:8-10 krş. 12:18-21)

⁸⁷ Az kaldı yeryüzünden yok edeceklerdi beni;

Fakat ben koşullarını bırakmadım.

Baskı, keder, sefalet altındayken, düşmanların saldırılarının bir noktada sizi tüketeceğini hiç düşündünüz mü? Siz hiç düşmanlar sebebiyle ölümün hemen kıyısında durduğunuzu düşündünüz mü?

Eğer böyle zorlu dönemden geçseydiniz, son duanızı etmeden önce ne yapardınız? Mezmurcunun bu soruya cevabı, *'sonuna kadar Tanrı'nın koşullarına sarılmak'* şeklindedir. Mezmurcunun bu tutumu bize Mesih'in çarmıhtaki son zamanlarını hatırlatmaktadır. Mesih de sona kadar Tanrı'nın koşullarını tutmuş, Tanrı'nın Sözleri'ni hatırlamıştı.

119. Mezmur boyunca Tanrı'nın *kuralları, kanunları, tanıklığı, Yasası, ilkeleri, hükümleri* gibi ifadelerle sıklıkla rastlıyoruz. Bu ifadeler bütününde Kutsal Yazılar'ın tamamını ifade etmektedir. Ve yine bu Mezmur boyunca Tanrı'ya (koşullarına, öğütlerine v.s...) her zaman sadık kalan bir kişiyi görmekteyiz. Demek ki, Kutsal Yazılar'ı bu denli dikkatli araştırmak, bunları derin düşünmek, gayretle öğrenmeye çalışmak, imanlı kişide Mesih karakterini biçimlemektedir.

Yani bütün Kutsal Yazılar'a Mesih hakkındaki yazılar olarak bakmak ve mezmurcuda gördüğümüz üzere, kişilere sadece bir bereket (1-2) için değil, aynı zamanda Mesih

benzerliğinde bir yenilenmeyi edinmek için de gereklidir.

Mezmurcunun ölümle burun buruna geldiği zaman bile ne yaptığına dikkat edin (krş. II.Korintliler 1:8-9); buradaki acı çeken kişi karakteri, Tanrı'nın koşullarına ve Tanrı'nın hoşnut olduğu yola bakarak devam ediyor... Mezmurcu öleceğini düşündüğü zamanlarda bile Tanrı'nın isteğine bakıyor (krş. Matta 26:38-39); düşmanın kötülüğüne rağmen kendisi kötülerin kötülüğüne bulaşmıyor. Şuna dikkat edin, Mezmur çok belirgin bir şekilde bizleri Mesih örneğine göre dönüşmek üzere motive etmeye çalışıyor.

Tanrı'nın düşüncesini edinmek ve Mesih'e benzemekte eksik olan yönlerinizi görmek, Tanrı Sözü'nde eksikliğiniz olduğu gerçeği ile yüzleşmek olur...

Zorlu şartlar olmadığı zamanlarda alçakgönüllü bir hizmetkar olduğunuzu düşünüyor olabilirsiniz. Mezmurcunun şartlarında nasıl biri olacaksınız, zorlu zamanda sizin tanıklığınız Mesih karakterini yansıtabilecek mi?

Bunun mümkün olabilmesi için, Yazılar'ı dikkatle okumalı, araştırmalı, derin düşünmeli, öğrenmeye çalışmalı, bunları duanız yaparak ve başkalarına öğreterek yaşamınıza uygulamalısınız (II.Timoteos 1:14)... Tanrı Öğretisi miras bırakacağınız bir değer olmalı...

Dua: Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden, ama ben senin koşullarından ayrılmadım...

(Matta 10:28, Luka 12:4-5 krş. II.Timoteos 4:6-8)

(II.Petrus 1:14-15 krş. İbraniler 12:1-2)

⁸⁸ Sevgine göre beni dirilt

Ve senin ağzının tanıklıklarını tutayım.

Tanrı'nın bir kimseyi diriltmesi ne anlama geliyor? Bu ayet samimi imanın nasıl bir şey olduğuna dikkat çekiyor. Tanrı'nın diriliş verdiği bir kimse, Tanrı'nın Sözleri'ni tutmak için gerçekten isteklidir.

Diğer yandan Tanrı'nın bir kişiye diriliş vermesi, bu dirilişin her yerde müjdelenmesi yoluyla dünyaya uyanış ve aydınlanış gelmesi demek olacaktır.

Yani bu durumda dirilen kişi, kendisini diriltenin tanığı oluyor. Kutsal Yazılar Tanrı'nın tanıklığıdır. Dirilişi almış bir kişi de Kutsal Yazılar'a dayanarak Tanrı'ya tanıklık eder (Elçilerin İşleri 5:19).

Tanrı bir kimseye nasıl diriliş verir? Tanrı ruhsal anlamda ölü olan birine (*Efesliler 2: ¹Ve sizler, suçlar ve günahlar içinde ölüyken*) çok olan merhametiyle ve Mesih'teki sevgisi ile (Efesliler 2:4-5) yaşam verir.

Diriliş ile başlayan yeni yaşam, kendisini Tanrı'ya itaat ile gösterir. Ölüyken dirilmek, Tanrı'ya şükran duyma sebebimizdir.

Tanrı Sözü'nü tutarak Tanrı'yı yücelten bir yaşam, aynı zamanda diriliş yaşamına karşıt olan

bütün şeylerden korunma yoludur.

Adına yeni yaşam, yeniden doğuş dediğimiz (Mezmun 104:30, Romalılar 6:4, Yuhanna 3:5-8, Mezmun 71:20) Kutsal Ruh'un bir kişide diri imanı etkin kılması, Mesih'teki imanı o kişide etkin kılmasıdır. Yeni doğuş lütfunun kişiyi Kutsal Yazılar'ı tutmaya yönlendirdiğine dikkat edin. Yani Kutsal Yazılar'a Tanrı'nın yüreğine uygun bir şekilde bakabilmek için Kutsal Ruh'un gücü bizimledir.

Diğer yandan bu dua sonsuzluğa uzanır. Çünkü mezmurcu bir gün öleceğini bilmektedir; ancak şimdi Yazılar'ı çalışıp Tanrı'ya sadık bir yaşam ile devam ettiğinde, fiziksel ölümden sonraki dirilişte Tanrı'nın yanında olmakla, bütün Kutsal Yazılar'ın anlamını ve amacını tam olarak bilecektir (I.Korintliler 13:9-12).

Yasamız (doğruluğumuz) Mesih olmadıkça (Matta 5:20, Romalılar 10:2-3, Yuhanna 3:5) mezmurcunun arzuladığı diriliş mümkün değildir.

Dua: Koru canımı sevgin uyarınca, tutayım ağızından çıkan öğütleri...
(Romalılar 8:11, Yuhanna 6:63)